

# Gatan hans Stefáns

## – söngleikur–

Unninn upp úr kvæðunum

*Sagan af Gutta*

*Aravísur*

*Systa mín*

*Stíllinn, sem endaði aldrei*

og

*Hænsnadans*

eftir Stefán Jónsson

Kvæðin má meðal annars finna í bókinni:

*Guttavísur og fleiri kvæði*

Mál og menning, Reykjavík 2005



## Hlutverkalisti

Sögumaður

mamma  
pabbi  
afi  
amma  
Ari  
stóra systir Ara

Gutti  
mamma Gutta  
pabbi Gutta

kennarinn  
Nonni  
bekkjarsystir  
bekkarbróðir 1  
bekkjarbróðir 2

Ranka  
haninn  
hæna 1  
hæna 2  
hæna 3  
hæna 4  
hæna 5  
hæna 6

systa  
stóri bróðir

**Sögumaður:** Við eru stödd í friðsælum bæ. Lágrest hús standa við holótta götu en nýja skólahúsið handan við hornið er stolt bæjarbúa. Börnin í bænum eru flest afar stillt og trúð, en á því er ein áberandi undantekning.

### Allir syngja

Sögu vil ég segja stutta  
sem að ég hef nýskeð frétt.  
Reyndar þekkið þið hann Gutta,  
það er alveg rétt.  
Óþekkur er ætíð anginn sá  
út um bæinn stekkur hann og hoppar til og frá.  
Mömmu sinni unir aldrei hjá  
eða gegnir þabba sínum.  
Nei, nei, það er frá.  
Allan daginn út um bæinn  
eilíf heyrast köll í þeim:  
– Gutti, Gutti, Gutti, Gutti,  
Gutti, komdu heim.

**Mamma Gutta** (gengur inn og kallar): Gutti! **Gutti! GUTTI!**

**Pabbi Gutta** (kemur á eftir og kallar líka): Gutti! **GUTTI!**

**Mamma:** Hvar getur barnið verið?

**Pabbi:** Ég veit það ekki. Vonandi er allt í lagi með hann.

**Mamma:** Já, hann varð næstum fyrir bíl í gær, hvað ætli gerist í dag?

**Pabbi:** Ég þori ekki að hugsa um það.

**Gutti** (stekkur inn á sviðið í rifnum og tættum fötum og með nefið alveg klesst):

Hæ pabbi og mamma, ég datt ofan af stóra veggnum beint niður á steypustyrktarjárníð, það var æði!

**Mamma** (sýpur hveljur): En Gutti minn, fötin þín!

**Pabbi** (stynur): Og nefið!

**Pabbi og mamma saman:** Almáttugur, en sú mæða að eiga svona börn!

**Allir syngja:**

Nú er Gutta nefið snúið,  
nú má hafa það á tröll.  
Nú er kvæðið næstum búið.  
Nú er sagan öll.

**Sögumaður:** Í næsta húsið við Gutta býr hann Ari. Hann er á leiðinni í heimsókn til afa og ömmu.

**Allir syngja:**

Hann Ari er lítill,  
hann er átta ára trítill  
með augu mjög falleg og skær.  
Hann er bara sætur,  
jafnvel eins er hann grætur  
og hugljúfur þegar hann hlær.  
En spurningum Ara  
er ei auðvelt að svara:  
–Mamma, af hverju er himininn blár?  
–Sendir guð okkur jólin?  
–Hve gömul er sólin?  
–Pabbi hví hafa hundarnir hár?

(Mamma, pabbi, Ari og stóra systir eru á leiðinni til afa og ömmu)

**Stóra systir** (hvíslar ógnandi): Svo reynir þú að vera til friðs einu sinni!

**Ari** (sakleysislega): Ha, ég?

**Stóra systir:** Ég sé í gegnum stóru augun og krúttaraganginn!

**Mamma** (annars hugar): Við erum komin krakkar, ekki rífast elskurnar. Mikið eruð þið nú annars sæt í dag.

**Ari**: Ég er ekkert sætur, ég er kúl!

**Systir**: Ég er sæt, ekki hann!

**Pabbi**: Já, já, þið eruð bæði jafn sæt, auðvitað.

(Ari og systir líta hvort á annað og hrista höfuðið)

**Afi** (kemur í dyrnar og tekur á móti þeim): Komið þið ævinlega blessuð og sæll!

**Ari**: Af hverju ertu svona feitur afi?

**Pabbi og mamma**: ARI!

**Amma**: Komdu nú og fáðu pönnuköku Ari minn.

(Þau setjast og fá sér.)

**Mamma**: Mikið er þetta gott mamma mín.

**Ari**: Amma af hverju er sykurinn sætur?

**Mamma**: Tja ...

**Ari**: Af hverju ertu með skegg pabbi?

**Pabbi**: Ja ...

**Ari**: Hvað er eilífð amma?

**Amma**: Guð hjálpi mér barn!

**Ari**: Hver skapaði guð?

**Systa**: ARI!

**Allir syngja**:

Það þykknar í Ara  
ef þau ekki svara  
og þá verður hann ekki rór,  
svo heldur en þegja  
þau svara og segja :  
–Þú veist það er verður þú stór.

**amma, afi, pabbi, mamma og systir:**

**Allir:** Fyrst hik er á svari,  
þá hugsar hann Ari  
og hallar þá kannski undir flatt  
og litla stund þegir  
að lokum hann segir:

**Ari einn:** –Þið eigið að segja mér satt.

**Sögumaður:** Í húsinu skáhallt á móti Ara og systur hans búa önnur börn en þeim kemur alltaf vel saman.

(Systa og stóri bróðir leika sér saman á gólfinu.)

**Allir syngja:**

Hún systa mín litla á ljósgullið hár,  
sem liðast svo mjúkt eins og ull.  
Hún hefur nú lifað í hálf tæri þriðja ár  
og hún á mörg nýstárleg gull.  
Hún á brúðu í kjól  
og brúðan á stól.  
Hún á bangsa og fallega gæs.  
Og systa á bók, en þó systa sé klók  
er hún samt ekki enn orðin læs.

Og guðslangan daginn hún hoppar og hlær  
og hlátur er, hvar sem hún fer.  
Hún kyssti mig snöggvast á kinnina í gær  
og klappaði á hökuna á mér.

**Systa ein:** –Mig e góu vi dig  
dú e góu vi mig,  
da e gaman að vea já dér,

**Allir:** hún sagði og hló, en svo var það nóg  
og hún sentist í burtu frá mér.

**Sögumaður:**

Börnin í bænum ganga að sjálfsögðu í skóla. Við skulum kíkja inn í íslenskutíma.

**Allir syngja:**

Það var einu sinni strákur,  
sem átti lítinn bíl.  
Lítinn bíl, bíl, bíl; lítinn, lítinn, lítinn bíl.  
Og kennslukonan sagði' onum  
að semja um bílinn stíl.  
Bílinn stíl, stíl, stíl. Semja um bílinn,  
bílinn stíl.

**Kennarinn:** Jæja Nonni minn, ertu ekki byrjaður á stílnum enn þá?

**Nonni** (vandræðalega): Nei, ég veit ekki hvað ég á að skrifa um?

**Kennarinn:** Hvernig væri að skrifa um nýja bláa bílinn þinn?

**Nonni** (stynur): Allt í lagi.

**Bekkjarbróðir 1**(montinn): Ég er búin með minn stíl.

**Bekkjarbróðir 2:** Ætlar þú að skrifa um dótabíl? En hallærislegt!

**Nonni:** Já, annars verður hún kannski reið!.

**Bekkjastyr:** Látið ekki svona strákar, það á ekki að stríða!

**Allir syngja:**

Hann þorði ekki að hika,  
hann hélt hún yrði reið,  
yrði reið, reið, reið; yrði, yrði voða reið,  
og settist við og samdi  
þá sögu á þessa leið  
þessa leið, leið, leið. Þessa, þessa  
þessa leið :

Það var einu sinni strákur,  
sem átti lítinn bíl ... (halda áfram með lagið á meðan leikendurnir ganga út.)

**Sögumaður:**

Rétt fyrir utan bæinn býr hún Ranka gamla með hænunum sínum. Það er eitthvað á seyði í hænsakofanum, við skulum líta inn.

**Allir syngja:** Hún Ranka var rausnarkerling  
og rak eitt hæsnabú.  
Hæurnar urpu eggjum,  
sem átu ég og þú.  
En svo var það einhverju sinni  
með svolítið öðrum brag.  
Og Rönku er það ríkt í minni,  
hve reiddist hún þennan dag.

(Dynjandi dansmúsík heyrist og hæurnar og haninn dansa.)

**Hæna 1** (hrifin): Mikið dansar haninn vel!

**Hæna 2:** Já og stélið – það er nú skrautlegt og smart ha!

**Haninn** (reigir sig allan): Hæ stelpur – eruð þið ekki í stuði?

**Hæna 3** (flissar): Gaggandi alveg!

**Hæna 4:** Þetta er sko lífið

**Haninn** (stekkur upp á prik): Heiðruðu ungfrúr hænur, hlustið nú augnablik!

**Hæna 5:** USS – haninn okkar er að tala.

**Haninn:** Þið eigið að taka lífinu létt elskurnar mínar. Sjáið bara mig. Ekki verpi ég eggjum,  
en ég lifi nú sæll og glaður fyrir því!

**Hæna 6:** Heyr heyr, húrra fyrir hananum!

**Haninn:** Það verður miklu meira fjör ef þið hættið bara að verpa. Engin egg, ekkert vesen.

**Allar hæurnar:** Nú verpi ég alls ekki meir!



**Ranka** (ryðst inn):

Hvað er í gangi hér? Bara verið að djamma og fíflast? Og hvar eru eggin?

(Hæurnar verða undirleitar og skammast sín)

Og þú herra hani. Þú skalt ekki halda að þú sért húsbóndi hér. Hver gefur þér að borða ha? Hver þrífur undan þér skítinn? Hver hefur alltaf verið góð við þig? Og hver getur sett þig í súpupottinn ef þú hefur þig ekki hægán? Það er hún Ranka gamla skal ég segja þér.

**Allir syngja:**

Hver hæna hætti dansi  
og hugsaði – þetta er satt.  
Haninn hryggur, sneyptur,  
hallaði undir flatt.  
Já hljóður var hænuskarinn  
og hópaðist út að vegg,  
og þegar kerlingin kvaddi  
var komið hið fyrsta egg.

ENDIR

